

UNDERVISNINGSMINISTERIET
ATOMENERGIKOMMISSIONEN

April 1974.

Besvarelse af Folketingets Forskningsudvalgs skrivelse af 5. april 1974.

Spørgsmål 1:

Oplysning om tilsvarende lovgivning i udlandet (England, Frankrig, Tyskland, USA og Sverige).

Svar:

Følgende oplysninger hidrører fra en af OECD, NEA i 1972 udarbejdet oversigt „Nuclear Legislation, Analytical Study“ om atomlovgivning i OECD-medlemslandene. Udover nedenstående kortfattede omtale af de omhandlede lande henvises nærmere til de relevante sider i oversigten, hvilke sider vedlægges i fotokopi.*)

1. *England* (side 442-451).

Nuclear Installations Act 1965 foreskriver, at atomenergianlæg m. v., som ikke tilhører staten, kun må opføres og drives med tilladelse givet af den ansvarshavende minister (for England og Wales: ministeren for handel og industri). Tilladelsen kan kun gives til selskaber (corporate body) og er uoverdragelig. Der er kun få regler for den formelle procedure en ansøger skal følge; i praksis vil ansøgeren i tiden forinden ansøgningen uformelt konsultere „Inspector of Nuclear Installations“, der på ministerens vegne behandler disse sager. Der vil herunder blive givet retningslinjer for den mulige godkendelse af den valgte placering og det foreslåede anlæg; hvis disse konsultationer falder heldigt ud, skal ansøgeren udarbejde (et mere detaljeret forslag til) en egentlig ansøgning, og på grundlag af denne egentlige ansøgning træffer ministeren så afgørelse om meddelelse af tilladelse og i givet fald under hvilke betingelser.

Ministeren kan stille alle de betingelser, også efterfølgende, som han finder nødvendige eller ønskelige af sikkerhedsgrunde,

og kan til enhver tid tilbagekalde tilladelsen. Denne kan begrænses til kun at gælde opførelse af anlægget, således at anlæggets idrifttagning kræver en yderligere særlig tilladelse med dertil knyttede betingelser for driften.

Myndighedernes arbejde med disse sager og udøvelsen af kontrol (inspektioner) sker ved „Nuclear Installations Inspectorate“, der består af et antal „inspektører“ og henhører under ministeren for handel og industri.

Undladelse af at søge den nødvendige tilladelse, eller brud på lovens regler eller den givne tilladelses betingelser straffes med bøde eller frihedsstraf.

2. *Frankrig* (side 129-140 samt supplement om 1973-loven, side 30-40).

Etablering af såkaldte store nukleare anlæg herunder nukleare reaktorer, oparbejdnings- og opbevaringsanlæg kræver ifølge lov af 1973 om nukleare anlæg forudgående tilladelse af ministeren for industri og videnskabelig udvikling, tilladelse kan gives til enkeltpersoner eller selskaber, private eller offentlige institutioner, civile eller militære. Loven omfatter ikke særligt klassificerede nukleare militære anlæg.

Ansøgninger skal stiles til ministeren for industri og videnskabelig udvikling og i givet fald endvidere til den minister, hvorunder det pågældende anlæg hører.

Ansøgningen notificeres til en række andre ministre (vedrørende indenrigs-, transport-, bolig-, frednings-, miljø-, landbrugs- og sundhedsmæssige forhold). Tilladelsen gives af den førnævnte industriminister med tilslutning fra ministeren for sundhedsvæsenet.

*) Ikke optrykt her.